

Nederland

Datum

30 augustus 2022

Ons kenmerk

UTR-CVH-290822-001

Betreft / Onderwerp

Inbreng FNV Wajonggroep op internetconsultatie IPS

Doorkiesnummer

088-3681834

Email contactpersoon

jessica.vanruitenburg@fnv.nl

Bijlage(n)

-

Inbreng FNV Wajonggroep op internetconsultatie IPS

Extra inzet om mensen met een psychische aandoening te ondersteunen bij het vinden en houden van werk is een positieve en belangrijke zaak. Deze groep wordt vaak niet gezien, niet begrepen en niet (goed) geholpen. Ook werkgevers hebben extra begeleiding nodig om deze groep succesvol te plaatsen in het bedrijf. Dus lof voor wederom een extra impuls.

Voor ons is dit belang reden temeer om de voorgestelde regeling kritisch te bekijken. Grofweg hebben we vooral zwaarwegende vraagtekens over de doelgroep, de complexe bureaucratiesing, de ontbrekende monitoring en de mogelijke onbedoelde gevolgen van deze regeling

1. De doelgroep

- De doelgroep is beperkt tot de mensen die onder de verantwoordelijkheid van de gemeenten vallen. Betekent dit dat Wajongers van deze regeling zijn uitgesloten? De 100.000 Wajongers met arbeidsvermogen hebben nog lang niet allemaal werk.
- In de Toelichting geeft de minister aan dat IPS gelden voor de UWV-cliënten structureel zou zijn ingevoegd. Maar deze gelden zijn bij ons weten ook bereikbaar voor cliënten die onder de gemeenten vallen. Het is wenselijk dat ook deze nieuwe gleden voor beide groepen bereikbaar zijn.

2. Een vergelijkbare vraag betreft de beperking tot mensen die in behandeling zijn van GGZ. We begrijpen dat om reden van heldere inschakeling van deskundigheid zo'n beperking wordt aangebracht, maar we bepleiten dat ook mensen NA een behandeling dit traject moeten kunnen doorlopen. Soms is juist tijdens de behandeling zo'n stap nog te vroeg. Daarom stellen we voor om de GGZ wel te handhaven als aanvrager (samen met de cliënt), maar niet per se tijdens een behandeling.

3. De client

De GGZ is de aanvrager, de client is medeondertekenaar. Gelukkig is zowel de GGZ als de client gerechtigd om bezwaar en beroep aan te tekenen. We vinden wel dat een client (met bijvoorbeeld een second-opinion van een deskundige) ook zelf aanvrager moet kunnen zijn.

4. De gemeenten

Bij het Afwegingskader erkent de minister dat gemeenten over deze doelgroep geen expertise hebben ('De gemeente heeft vooral instrumentarium om gezonde mensen of mensen met een lichamelijke beperking aan het werk te helpen en houden.'). De gemeenten krijgen via de aanvraag slechts beperkte informatie, en niet medisch-inhoudelijk, vanwege de privacy-gevoeligheid, terecht. We zien dan ook weinig heil in de beslissingsbevoegdheid van de gemeenten en hun rol bij bezwaar en beroep. Moet er niet eerst worden gewerkt aan de opbouw van expertise bij gemeenten, omdat dat vanaf 2016 nog niet is gelukt, ondanks de opgezette samenwerkingsverbanden (zie ook punt 6)? Zeker voor de Nuggers is er voor de gemeenten weinig financiële eer te behalen en zij dreigen tussen wal en schip te raken. We hebben al signalen dat gemeenten zonder expertise en kennis van de persoonlijke situatie eenzijdig sturen richting werk om financiële redenen. Dat is de reden dat we pleiten deze centrale budgetten centraal aan te sturen en eerst verder te werken aan opbouw van expertise bij gemeenten.

5. De bureaucratische U-bocht

De subsidiepot is centraal vastgesteld en wordt centraal beheerd. Dat juichen we toe. Maar gemeenten blijven de beslissers (zonder expertise, en zonder inhoudelijke informatie) Dan krijgen we de eigenaardige U bocht dat

- De minister de subsidie verstrekt (art 3)
- De colleges door de minister worden gemandateerd (art 5)
- De directeur van het UWV het subsidiebedrag beheert, administreert en de gelden uitkeert (artikel 6)

De gemeenten moeten melden als ze een aanvraag gaan honoreren bij het UWV, die binnen 2 weken aan de gemeenten moeten laten weten of er budget voor is. Daarna volgt dan de beslissing. Voor een snelle plaatsing is dat een bureaucratisch gedrocht.

6. Monitoring

In 2016 is 20 miljoen uitgetrokken voor IPS, dit budget liep van 2016-2020. Voor de opzet van samenwerking tussen UWV, gemeenten van de arbeidsregio's en de GGZ is toen 3,5 miljoen uitgetrokken. In 2021-2022 is door minister Koolmees nog eens 18 miljoen uitgetrokken en nu wordt voor 2022-2023 21,5 miljoen uitgetrokken (dubbel in 2022?). In die eerdere subsidieregeling was het de bedoeling dat ook cliënten vanuit de gemeenten zouden worden meegenomen, hebben die samenwerkingsverbanden dan niet gefunctioneerd? Wat de resultaten van deze gelden in het verleden zijn geweest is in de Toelichting niet aangegeven. Alleen wordt gemeld dat er in 2019 een pilot van 100 personen positieve resultaten had en dat de succesfactor van de methode IPS wereldwijd 51% i.p.v.30% bij reguliere trajecten, in Nederland is de succesfactor 44% tegenover 25% voor de reguliere trajecten. Hoeveel mensen aan een (vaste) baan zijn gekomen via al deze miljoenen is onduidelijk. Wanneer inmiddels zo structureel geld wordt ingezet voor IPS dan moet toch nauwkeuriger gemonitord worden. Omdat het UWV deze gelden gaat beheren kunnen zij dit toevoegen aan de kwartaalrapportages van de Banenafpraak en Beschut Werk.

Datum
30 augustus 2022

Kenmerk
UTR-CVH-290822-001

Pagina
3 van 3

We pleiten er daarom voor een verdere centralisatie van deze subsidiepot teneinde de procedure te vereenvoudigen, de Nuggers en Wajongers meer kans te geven en de snelheid van handelen te bevorderen,

Met vriendelijke groet,

Titia Beukema
FNV Wajonggroep